

Filmhuis

Amerongen Leersum
presenteert

Nieuwsbrief 88, augustus 2011

Filmfestival zomer 2011

Beste lezers,

Dit is een *special edition* ter gelegenheid van ons **Italiaanse Filmfestival** (en dat weer ter gelegenheid van het tweede lustrum van de SKIAM [Stichting Kunst in Amerongen]) op **woensdag 17 en zondag 21 augustus** a.s. Alleen de kinderfilm op woensdagmiddag is Nederlands, de rest bestaat uit Italiaanse topfilms, op 21 augustus zelfs met **Italiaans buffet** erbij! Het ziet er als volgt uit: op woensdag 17 augustus 's middags de kinderfilm en 's avonds onze jaarlijkse openluchtfilm, op zondagmiddag- en avond 21 augustus eerst een film, gevolgd door een buffet en dan nóg een film. Alles vindt plaats **in het Koetshuis en in de tuin van het kasteel Amerongen**.

Wat draaien we?

Woensdagmiddag 17 augustus, 14.00 uur, prijs € 2,50, Koetshuis

Onze kinderfilm '**Het geheim**' van Joram Lürsen (2010) gaat over de 8-jarige Ben Stikker. Hij is gek van goochelen. Sinds hij naar een show is geweest van het goochelfenomeen Hans Smid – blonde wapperende haren, spectaculaire acts – is Ben vastbesloten zelf ook goochelaar te worden. Zo hoopt hij het geheim van de grote verdwijntruc te ontrafelen. Hij

neemt goochelles en krijgt de trucs snel onder de knie. Zijn vader, die na zijn ontslag als boswachter op zoek is naar een nieuwe carrière, doet met hem mee. Hij is verschrikkelijk onhandig en een goochelaar van niets, maar weet zijn publiek wel aan het lachen te krijgen. Wanneer Ben hun assistente Sylvie wegtovert weten zij het ook allemaal niet meer zo goed.

Met 'Het geheim' heeft regisseur Joram Lürsen (In Oranje, Alles is liefde) een paar sterke troeven in handen. De goocheltrucs, achter de schermen begeleid door Hans Klok, zien er overtuigend uit en geven de film een aanstekelijk showelement. En met de jonge hoofdrolspeler Thor Braun heeft Lürsen een talent opgespoord: niet veel kinderen weten zo vanzelfsprekend te acteren. Chantal Janzen – als Bens moeder – speelt een kalme, nuchtere moeder, terwijl Theo Maassen als vader uiterst onbeholpen doet. De film kent een geestige finale en heeft een sympathieke boodschap over de liefde tussen ouders en kinderen. Bovendien is hij voor een deel ook nog in Amerongen opgenomen!

Woensdagavond 17 augustus, 20.45 uur, prijs € 6, Kasteeltuin, buitenfilm

Een heerlijke film voor een zomeravond in de buitenlucht: **Nuovomondo** van Emanuele Crialesi uit 2006. De familie Mancuso, die aan het begin van de twintigste eeuw op Sicilië woont, besluit om naar Amerika te vertrekken, omdat het bestaan daar beter is. Het geld groeit er aan de bomen en ze hebben uien zo groot als een kruiwagen. Zo wordt het hun tenminste voorgespiegeld. We zien hun leven, hun voorbereidingen, hun reis en hun aankomst. Tijdens de reis moeten de boeren veranderen in Amerikaanse burgers. We zien hoe de verhalen die Salvatore (Vincenzo Amato) heeft gehoord letterlijk in zijn hoofd tot leven komen: hij zwemt in melk met de mysterieuze dame die hij aan boord ontmoette (Charlotte Gainsbourg); hij wordt bedolven onder geld dat uit een boom valt en wordt half begraven wakker. Want Nuovomondo mag eruit zien als Italiaans neorealisme doorspekt met surrealistische elementen, fantasie en werkelijkheid lopen in elkaar over. Ook wat echt is, voelt vervreemdend. De tocht van de familie is eigenlijk een omgekeerde Odyssee. Net als in sprookjes staan de karakters bij regisseur Crialesi symbool voor een algemener verhaal. In individuele psychologie is hij minder geïnteresseerd. Hij laat zo veelzeggende parallellen zien

met de immigranten van nu. Cameravrouw Agnes Godard weet massa's prachtig te vangen en met symboliek een verhaal te vertellen.

Zondagmiddag 21 augustus, 16.00 uur, € 6 (of arrangement, zie beneden), Koetshuis.

Met **Respiro** hebben we nog een film van Emanuele Crialesi (2002) gekozen, maar wel een totaal andere en een prijzenwinnaar bovendien. Hij speelt zich af op het (tegenwoordig helaas van de bootvluchtelingen bekende) idyllische en ruige visserseilandje Lampedusa. Bijna alle spelers zijn amateurs en wonen zelf op het eiland. Ze spreken ook in hun eigen dialect. Kinderen spelen er een grote rol in. De kinderen van Grazia vooral, maar ook de eilandskinderen, die in twee groepen met elkaar rivaliseren. De kinderen van Grazia, dat zijn er drie. De oudste dochter, die meestal afkeurend naar haar moeder kijkt; Pasquale, die haar verafgoedt en beschermt; en de jongste, die met alles meedoet. Grazia zelf (de actrice Valeria Golino) is een verhaal apart. Ze is getrouwd met de visser Pietro, die zijn gezin bestiert als was het zijn schip, - dat is nog conform de gewoonte, maar verder is zij in alles anders. Ze is het ene moment uitbundig vrolijk en zingt luidkeels mee met de radio, het andere moment maakt ze ruzie en heeft ze woedeuitbarstingen; ze zorgt geweldig voor haar kinderen, maar ze kan hen ook aan hun lot overlaten; ze kan koket flirten, maar enorm verbaasd naar de gevolgen ervan kijken; ze is geraffineerd maar ook naïef, moederlijk én ongerept, een vat vol tegenstrijdigheden. Haar twee jongens vragen voortdurend om aandacht en zijn tegelijkertijd Grazia's nerveuze bewakers, omdat hun moeder zich elk moment weer nieuwe vrijheden kan veroorloven. Haar gedrag veroorzaakt tenslotte zulke problemen dat de ouderwetse bevolking van het eiland haar naar een psychiater op het vasteland wil sturen. Als kijker denk je de diagnose al wel te kunnen stellen.

De tegenstelling zit echter niet alleen in Grazia, hij zit ook in de film: enerzijds is hij ruig en direct, anderzijds romantisch en dromerig; de ervaren actrice speelt verzorgd, terwijl de bonte schare kinderen zo van de straat gehaald lijken te zijn (wat ook het geval is); sommige scènes zijn erg uitgesproken, andere stoppen opeens; het slot is een verrassende vondst,

maar vereist ook lenigheid van geest en gevoel. Zo word je als kijker zelf deelgenoot van de op- en neergaande beweging van het vertelde verhaal. De film heeft steeds een enorme drive: je blijft steeds maar benieuwd wat zich om de volgende bocht zal afspelen. Uiteindelijk blijft de oudste zoon, Pasquale, je misschien wel het meeste bij, in zijn verwarring, kwetsbaarheid en zorgzaamheid. Toch is ook hier de droom nooit ver weg. Het verhaal is dan ook gebaseerd op een oude legende van het eiland.

Zondagavond, 18.00 uur, Italiaanse buffet, € 21,50 (of arrangement, zie beneden), Koetshuis Let op: reserveren noodzakelijk.

Zondagavond, 19.30 uur, € 6 (of arrangement, zie beneden), Koetshuis

Met **Mio Fratello è figlio unico** ('Mijn broer is enig kind') van regisseur Daniele Luchetti (2007) sluiten we het festival op zondagavond af. Een sterke film van de makers van het beroemde *La meglio Gioventu*. In zekere zin hebben ze die eerdere en 6 uur durende film hier in het kort overgedaan. Toch vallen ze ook niet echt met elkaar te vergelijken. Onze film heet een komedie, de sfeer is niet zo zwaar, liedjes over de liefde klinken optimistisch. Toch verandert de toon subtiel wanneer de politieke situatie grimmiger wordt. Het verhaal gaat over twee broers, die in alles elkaars tegenstelling blijven, maar wel vallen voor hetzelfde meisje. De knappe en charismatische Manrico staat tegenover de opvliegende en intellectuele Accio. Het is, zoals de regisseur zegt, een echte Italiaanse komedie: niet eentje die zich over luchtige onderwerpen buigt, maar een komedie over een tragisch onderwerp. De film heeft een lichte toon en de spelers zien er prachtig uit, tegelijk blijven de jongens maar vechten, op steeds wisselende manieren. Niet omdat ze elkaar haten, integendeel, juist omdat ze van elkaar houden. Het Italiaanse gezin van de zestiger en zeventiger jaren kent echter geen andere taal om emoties te tonen. Dit gezin is in de film de microkosmos van de Italiaanse samenleving uit die tijd, een vat vol tegenstellingen. Waar de oudste broer voor het communisme kiest, wordt de jongste een fascist, vooral om zijn eigen identiteit te

zoeken. In een demonstratie staan ze echter wel plots oog in oog met elkaar en de tegenstelling loopt door tot het eind. Liefde, humor, tragiek en politiek. Alles bij elkaar.

Arrangementen op zondag.

De losse prijzen zijn bij elke film of het buffet apart vermeld. Voor de zondag zijn er echter ook diverse combinaties mogelijk:

- 2 films zonder buffet: € 10
- 1 film met buffet: € 25
- 2 films met buffet: € 30

Voor het buffet (met of zonder films) is reserveren noodzakelijk.

Kaarten zijn te koop bij de bibliotheken van Amerongen en Leersum. U kunt reserveren op tel.nr. 0343-450261 en 451274 of via filmhuis.amerongen@skiam.nl.

Tijdens het festival zal het programma voor het najaar 2011 klaarliggen. We gaan met frisse energie weer een nieuw seizoen in. We openen op 7 september in de Rooden Leeuw met het verrukkelijke *La Pivellina*, een 'magistrale circusfilm', die 'wemelt van de tedere momenten' (Kevin Thoma). Nogmaals Italiaans, maar dan weer heel anders.

Namens het Filmhuis graag tot volgende week!

Theo Witkamp